

Păcatul care duce la moarte

(1 Ioan 5:14-17)

Cuvântul lui Dumnezeu spune:

“Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut. Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; și Dumnezeu îi va da viața, pentru cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela. Orice nelegiuire este păcat; dar este un păcat care nu duce la moarte.” (1 Ioan 5:14-17).

Apostolul Ioan ne oferă prin intermediul acestui pasaj asigurarea că Dumnezeu aude și răspunde la rugăciunile noastre atunci când noi ne rugăm “după voia Lui” (v. 14-15). Ce asigurare binecuvântată este să știm că Dumnezeu aude și răspunde la rugăciunile noastre: “Și orice vom cere vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.” (1 Ioan 3:22).

Unii sunt confunzi și se întreabă de ce în versetele 16-17 ni se spune, să ne rugăm și tot odată să nu ne rugăm, pentru anumiți frați și pentru păcatul lor. Doctrina Bisericii Romano-Catolice a contribuit și a adăugat alte câteva erori care au creat și o mai mare confuzie. BRC ne învață că sunt păcate "mortale" și păcate "scuzabile". Păcatele "scuzabile", spun ei, sunt mai puțin grave în natura și prejudiciul creat în relația cu Dumnezeu, dar nu te condamnă ("nu duce la moarte"). Ei spun că păcatele "mortale" aduc moartea. Aceste definiții sunt inventate; ele nu sunt revelate în Biblie.

1 Ioan 5:16-17 nu face diferență între păcate, ci ne arată că rugăciunea făcută pentru un Creștin care continuă să practice păcatul este inutilă. Dumnezeu spune să nu faci cereri inutile către El. Păcatul unui Creștin va fi iertat după voia lui Dumnezeu. De aceea rugăciunile noastre cu privire la păcat trebuie să reflecte voia lui Dumnezeu.

Acest pasaj ne avertizează că rugăciunea făcută pentru unii frați nu le va garanta acestora mântuirea. Atâta timp cât un frate practică păcatul nu ne putem aștepta ca rugăciunea noastră să-l salveze; păcatul lui va duce la moarte. Dumnezeu nu va ierta un Creștin care va continua să trăiască deliberat în păcat. Dacă noi ne așteptăm ca Dumnezeu să ne răspundă la rugăciune și să-l salveze în timp ce el este implicat în păcat, atunci noi avem o gândire greșită; o astfel de rugăciune nu este "după voia Lui" (1 Ioan 5:14-15.).

Dumnezeu nu va ierta păcatul până când păcătosul nu se va pocăi; un astfel de păcat este un păcat care "duce la moarte" (1 Ioan 5:16). Ai cere lui Dumnezeu să ierte un păcătos nepocăit este o formă de mijlocire necorespunzătoare cu principiul iertării enunțat în Biblie; o astfel de rugăciune nu va fi ascultată.

Atunci când un Creștin cade în păcat trebuie ca el să fie ajutat să și-l recunoască și să-l biruiască (Galateni 6:1-2). O astfel de situație include în mod firesc și să te rogi pentru el. Atunci când fratele se pocăiește și își mărturisește păcatul, Dumnezeu îl iartă (Fapte 8:18-24; 1 Ioan 1:9). Un astfel de păcat "nu duce la moarte" (1 Ioan 5:16; Iacov 5:19-20).

Este un moment în care nu se cuvine să ne rugăm pentru un păcătos. Acest moment este atunci când păcătosul refuză să se pocăiască și rămâne cu încăpățânare în păcatul lui. De exemplu, Dumnezeu i-a poruncit lui Ieremia să nu se mai roage pentru Iuda cea păcătoasă: "Tu însă nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri, nici rugăciuni pentru ei și nu stărui pe lângă Mine; căci nu te voi asculta!" (Ieremia 7:16; 11:14; 14:11). Iuda și-a împietrit inima și s-a împotrivit poruncii lui Dumnezeu când El a zis: "Îndreptați-vă căile și faptele" (Ieremia 7:3). Atâta vreme cât Iuda a continuat să-L sfideze pe Dumnezeu, rugăciunile lui Ieremia nu au fost ascultate. Iuda trebuia să înceteze în a mai păcătuia pentru ca păcatul ei să fie iertat; timpul pentru rugăciunea de mijlocire trecuse.

Unele păcate sunt rezultatul ignoranței, altele rezultatul slăbiciunii cărnii, în timp ce unele sunt păcate voite (Fapte 3:17; Matei 26:41; Evrei 10:26). Păcatul când este lăsat nesupravegheat, produce moartea spirituală. "Plata păcatului este moartea" (Romani 6:23); și "... păcatul odată făcut, aduce moartea" (Iacov 1:15). Moartea a trecut asupra tuturor oamenilor pentru ca fiecare om a păcătuia (Romani 5:12; 3:23; Ezechiel 18:20).

"Păcatul care duce la moarte" este păcatul la care nu se renunță și de care cineva nu se pocăiește, prin urmare el nu va fi iertat. Mijlocirea pentru un astfel de Creștin, care trăiește în păcat, nu va fi acceptată de Dumnezeu. Păcătosul trebuie să se pocăiască pentru a fi salvat. Rugăciunea pentru un astfel de Creștin, ca el să fie salvat în ciuda păcatului său, nu este pe placul lui Dumnezeu (1 Ioan 5:14-15).

"Păcatul care nu duce la moarte" este exact opusul "păcatului care duce la moarte". Este cel de care cineva s-a pocăit și pentru care s-a rugat în mod corespunzător lui Dumnezeu (Fapte 8:22; 1 Ioan 1:9).

Apostolul Ioan rezumă că "orice nelegiuire este păcat, dar este un păcat care nu duce la moarte" (1 Ioan 5:17). Dumnezeu va răspunde la rugăciunile noastre pentru alții dacă noi ne vom ruga "după voia Lui." Voia Lui este ca păcătoșii să se pocăiască. Cererile sunt zadarnice pentru Creștinii care nu se pocăiesc și care continuă în păcatul lor.

Te rogi pentru un Creștin care păcătuiește cu voia? Atunci ajută-l să se și pocăiască pentru ca el să trăiască (Iacov 5:19-20).